

တပ်မက်မှုအပေါ် ရဲဒီဇိုင်း

ဒီဂရီတင်ဝင်း

B.Sc., CIS(UK)

Diploma in Visual Communications (USA)

ထုတ်ဝေဖြန့်ချိသူ၏ အမှာစာ

စာရေးသူ အောင်တင်ဝင်းသည် တစ်ချိန်တုန်းက ကျွန်တော့်ရဲ့ အကြီးမားဆုံးပြိုင်ဘက် မဟာရန်သူ တစ်ယောက်ပါ။ လွန်ခဲ့သည့် ၂၆နှစ်ခန့်က ကျွန်တော့်ရဲ့ အိပ်မက်တွေကို ဖျက်ဆီးခဲ့သူ တစ်ယောက်ပေါ့။ ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော့်ရဲ့ တစ်ဖက်သတ် စွပ်စွဲမှုကို သူသိမယ် မထင်ပါဘူး။ တကယ်တော့ ကျွန်တော်တို့ နှစ်ယောက်စလုံး လွန်ခဲ့သော ၂၆ နှစ်ခန့်က Programming Project ပထမဆု ရရှိဖို့ဆိုတဲ့ တပ်မက်မှု ကို ရူးသွပ်ခဲ့ကြသူတွေပါ။

ဒီနေ့ ပြန်တွေးကြည့်ရင်တော့ ဒီဆုဟာ ဘာမှ မဟုတ်တော့ပေမယ့် အဲဒီအချိန်က အလွန် အရေးကြီးတဲ့ ဆုတံဆိပ် တစ်ခုပေါ့။ ရူးသွပ်စွာ နေ့မအိပ် ညမအိပ် ကြိုးစားခဲ့ကြရပါတယ်။

၁၉၉၄ ခုနှစ် KMD Computer ကျောင်းမှာ NCC IDCS Diploma သင်တန်း တက်တုန်းက အောင်တင်ဝင်းက Section 3 မှဖြစ်ပြီး ကျွန်တော်က Section 4 မှာပါ။ ကျောင်းမှာ သူ Pascal Programming Language ကို ကျွမ်းကျင် တယ်။ Programming အလွန်တော်တယ် လို့ အမြဲချီးမွမ်းသံတွေကို ကြားရလေ့ရှိပါတယ်။

ကျွန်တော်က Programming မပြောနဲ့၊ Touch Typing တောင် မတတ် လို့ Computer အချိန်တိုင်းမှာ Typing လေ့ကျင့်နေရတုန်းပေါ့။ ဒါပေမဲ့ ဘယ်လောက်ပဲ နောက်ရောက်နေပါစေ Programming Project ပထမဆု ရ ချင်တဲ့စိတ်က အရမ်းပြင်းပြခဲ့ပါတယ်။

အောင်တင်ဝင်းတို့ အဖွဲ့က Stock Control Management System နဲ့ ဝင်ပြိုင်ခဲ့ပြီး ကျွန်တော်တို့အဖွဲ့က Hotel Front Office Management System နဲ့ ဝင်ပြိုင်ခဲ့ပါတယ်။ နေ့မအား၊ ညမအား Program တွေ ရေးခဲ့ကြ ပြီး ရင်ခုန်ခဲ့ရတဲ့ အချိန်တွေပေါ့။ လူကြီးတွေရှေ့မှာ သရုပ်ပြတဲ့နေ့မှာ ကျွန်တော်တို့အဖွဲ့ရဲ့ Program ပြနေတုန်းမှာ Program က Crash ဖြစ်ခဲ့ပါ တယ်။ ဖော်မပြနိုင်အောင် ဝမ်းနည်းခဲ့ရလို့ တွေးမိတိုင်း ဆွေးမိသေးတယ်။ ကျွန်တော်တို့ ပထမဆုနဲ့ လွဲခဲ့ ရပြီး ဒုတိယဆုနဲ့ ကျေနပ်ခဲ့ရတယ်။ ဆုပေးပွဲမှာ စင်ပေါ်ကို ကျွန်တော့်အဖွဲ့ သားများနဲ့ အတူတူ ကျွန်တော် ဆုတက်မယူခဲ့ဘူး။

အောင်တင်ဝင်း ဆုရတာကိုလည်း လက်ခုပ်တီးဖို့ အင်အားမရှိလို့ ခန်းမရဲ့အပြင်မှာ ဝမ်းနည်းစွာ တစ်ညနေလုံး ရပ်နေခဲ့တယ်။

နှစ်ပေါင်း ၂၆ နှစ် ကြာပြီဖြစ်ပေမဲ့ အဲဒီညနေကို ဒီနေ့အထိ မမေ့နိုင် သေးပါဘူး။ အဲဒီညနေက ခံစားချက်မျိုးတွေ မခံစားချင်တဲ့အတွက် အမြဲတမ်း ဘာလုပ်လုပ် အစွမ်းကုန် ကြိုးစားခဲ့တာ ဒီနေ့အထိပါပဲ။

အဲဒီညက ခံစားချက်တွေကို မခံစားရအောင် ကြိုးစားရင်း

IDCS နောက်ဆုံးစာမေးပွဲမှာ ကျွန်တော် မြန်မာနိုင်ငံရဲ့ အမှတ်အများဆုံးဆုကို ဆွတ်ခူးနိုင်ခဲ့ ပါတယ်။ ဒီအတွက် အောင်တင်ဝင်းကို ကျေးဇူးတင်ရမယ်။

KMD မှာ ကျောင်းပြီးသွားကြတော့ ကိုယ့်ဘဝလမ်းကို သီးခြားစီ လျှောက်လှမ်းခဲ့ကြရင်း အောင်တင်ဝင်းနဲ့ မတွေ့ဖြစ်တော့ပါဘူး။ Facebook ပေါ်မှာ သူငယ်ချင်း ဖြစ်ပေမယ့်လည်း သူ ဘာလုပ်နေတယ် ဆိုတာ သေသေချာချာ မသိခဲ့ပါဘူး။ New York မှာ အခြေချနေပြီ ဆိုတာကိုတော့ Facebook ကျေးဇူးနဲ့ မြင်နေတွေ့နေရပါတယ်။

၂၀၁၄ မှာ အတက်ချင်ဆုံး MIT ကျောင်းက Sloan Mana-gement School မှာ စာသင်ဖို့ အခွင့်အရေး ရခဲ့ပါတယ်။ MIT ကျောင်းရှိတဲ့ Boston မြို့နဲ့ အောင်တင်ဝင်း နေတဲ့ New York မြို့က ကားနဲ့သွားရင် ၄ နာရီခန့်သာ ကြာပါတယ်။ ကျောင်းအပြီး အောင်တင်ဝင်းကို ဆက်သွယ်ပြီး သူနေထိုင်ရာ New York မြို့ကို ခရီးဆက်ခဲ့ပါတယ်။ အစိမ်းရောင် မိသားစုစီး ကားလေးကို မောင်းပြီး အောင်တင်ဝင်း ဘတ်စ်ကားဂိတ်မှာ လာကြိုတယ်။

ညနေစောင်းခါနီးပြီ ဖြစ်တဲ့အတွက် New York မြို့ လာသူတိုင်း သွားလေ့ရှိတဲ့ Times Square ကို လိုက်ပြပါတယ်။ မီးရောင်စုံအောက်က လည်ပတ်သူတွေကြားမှာ ကျွန်တော့်ကို ဓာတ်ပုံရိုက်ပေးရင်း နှစ်ပေါင်း ၂၀ ကြာ မတွေ့ခဲ့ရတဲ့ မြန်မာပြည်သားနှစ်ဦး ပြန်ဆုံခဲ့ကြပါတယ်။ New York မြို့လယ်က အမေရိကန် အမဲသားဆိုင်မှာ ညစာအတူတူစားရင်း အနှစ် ၂၀ ကြာ မတွေ့ခဲ့ရတဲ့ လူနှစ်ယောက် မိမိ တို့ဘဝအကြောင်းကို ပြောလို့ မဝခဲ့ပါဘူး။

တပ်မက်မှုများကို ဘယ်လို ရူးသွပ်ခဲ့ကြောင်း လက်ရှိ ဘယ်လို တပ်မက်မှု

တွေကို ရူးသွပ်နေကြောင်း အိတ်သွန်ဖာမှောက် ပြောဖြစ်ကြပါတယ်။

အောင်တင်ဝင်းရဲ့ အိမ်က ဧည့်သည်ခန်းမှာ တည်းပြီး နောက်နေ့မနက် သူ့ရဲ့ ကောင်းမှုကြောင့် New York မြို့ရဲ့ နာမည်ကြီးတဲ့ နေရာတွေကို လည်ပတ်ခွင့် ရခဲ့ပါတယ်။ Statue of Liberty ကပြတိုက်မှာ အခြေစိုက် သူ အသစ်တွေက သူတို့ရဲ့ တပ်မက်မှုတွေကို ဘယ်လောက် ရူးသွပ်တယ်ဆိုတဲ့ Video ကို ကြည့်ရတော့ သူငယ်ချင်း အောင်တင်ဝင်းတစ်ယောက် ဘယ်လောက် တပ်မက်မှုတွေကို ရူးသွပ်ခဲ့ရ မယ် ဆိုတာကို ကိုယ်ချင်းစာမိပါတယ်။

အိမ်မှ မဟေသီတွေအတွက် ပစ္စည်းတွေဝယ်ပြီး ရဲတိုက်ကြီးတစ်ခုမှာ မင်းသားနှစ်ပါးစတိုင် မြိန်မြိန်ကြီးထိုင်ကာ မြင်းစီးပြပွဲကိုကြည့်ရင်း ညစာ အတူတူ စားခဲ့ကြပါတယ်။ ညစာက အပြန်မှာ New York မြို့ရဲ့ နာမည်ကြီး Mama Mia! ကပွဲကို အတူတူကြည့်ကာ စကားပြောရင်း မိမိတို့ရဲ့ တပ်မက်မှု တွေကို ရင်းရင်းနှီးနှီး ဆွေးနွေးဖလှယ်ဖြစ်ကြတယ်။ ဘယ်လို ရူးသွပ်စွာ ကြိုးစားကြမယ် ဆိုတာကိုပါ ပြောဖြစ်ရင်း မျိုးဆက်သစ်တွေကို အားမလို အားမရ ဖြစ်တဲ့အတွက် "တပ်မက်မှု အပေါ် ရူးသွပ်ပါ" ဆိုတဲ့ စာအုပ်လေး ထုတ်ထားတာကို ပြတော့ သဘောကျ မိတယ်။

ဒီစာအုပ်လေးကို ပြန်လည်ဖြန့်ချိခွင့် အောင်တင်ဝင်းဆီက တောင်းခဲ့ပါတယ်။

၆ နှစ်ကြာမှ အကောင်အထည်ဖော်ခွင့် ရခဲ့တယ်။

လွန်ခဲ့တဲ့ ၂၆ နှစ်က ချီးမွမ်းခွင့် မရခဲ့တဲ့အတွက် သူ ရေးထားတဲ့ စာအုပ်ကို ဂုဏ်ယူစွာဖြင့် ဖြန့်ချိရင်း သူ့ကို ချီးမွမ်းလိုက်ပါတယ်။

"ငါ့သူငယ်ချင်း တော်ပါတယ်။ Programing Project ပထမဆုရတဲ့အတွက် Congratulations ပါ။ အောင်မြင်နေတာထက် ပိုပြီးအောင်မြင်နိုင်ပါစေ။"

လွန်ခဲ့တဲ့ ၂၆ နှစ်ခန့်က ကျွန်တော် ရှုံးနိမ့်မှုကို ရင်မဆိုင်တတ်ခဲ့ဘူး။ တပ်မက်မှုကို ရူးသွပ်ပြီး အကောင်းဆုံးကြိုးစားဖို့က အဓိကကျတယ် ဆိုတာ နားမလည်ခဲ့ဘူး။

ချီးမွမ်းသင့်သူကို ချီးမွမ်းရမယ် ဆိုတဲ့ မင်္ဂလာတရားကို နားမလည်ခဲ့ဘူး။

အခုတော့ နားလည်ခဲ့ပါပြီ။

တပ်မက်မှုကို ရူးသွပ်နိုင်ဖို့က အဓိကပါ။ ရလာတဲ့ ရလဒ်က သာ မိမိ
အတွက် အကောင်းဆုံး ရလဒ်ပါ။

စာဖတ်သူများအားလုံး တပ်မက်မှုကို ရူးသွပ်နိုင်ကြပါစေ။

အောင်ကျော်မိုး (Founder and CEO, 2C2P)

* * *

စာရေးသူ၏ အမှာ

စာဖတ်ပရိသတ် အားလုံး မင်္ဂလာပါလို့ နှုတ်ခွန်းဆက်သလိုက်ပါတယ်။

ကျွန်တော် ဒီစာအုပ်ကလေးကို ကျွန်တော့်မိတ်ဆွေများ ဖြစ်တဲ့ ကာတွန်း
ကိုမောင်မောင်အောင် နဲ့ ကိုဇော်မောင်တို့ရဲ့ တိုက်တွန်းချက်အရ ကျွန်တော်
ရေးသား ဖြစ်ခဲ့ပါတယ်။

ကျွန်တော် ဒီစာအုပ် မရေးသားမီမှာ အခု ရေးသားမယ့် အကြောင်းအရာတွေကို ဟောပြောပွဲတိုင်းမှာ ထည့်သွင်းဟောပြော ဖြစ်ခဲ့ပါတယ်။ အခုရေးမယ့် အကြောင်းအရာတွေကတော့ ကျွန်တော်တို့တွေမှာ ရှိသင့်ရှိထိုက်တဲ့ စိတ်နေစိတ်ထားတွေ အကြောင်းကို အဓိက ရေးသားတင်ပြသွားမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒီအကြောင်းအရာ တွေဟာ ကျွန်တော့် ဘဝကို တစ်ဆစ်ချိုး ပြောင်းလဲစေခဲ့ပြီး အမှန် တကယ် မှန်ကန်တဲ့ အကြောင်းအရာတွေ ဖြစ်တဲ့အတွက် စုစည်းတင်ပြ ခဲ့ခြင်းသာ ဖြစ်ပါတယ်။

ဤစာအုပ်ဖြစ်မြောက်ရေးအတွက် အစစအရာရာ ကူညီပေးခဲ့ကြတဲ့ ကိုမောင်မောင်အောင်၊ ကိုဇော်မောင်နဲ့ ကျေးဇူးတင်ထိုက်သူ အားလုံးကို ကျေးဇူးအထူးတင်ရှိပါတယ်။

ဤစာအုပ်ပါ အကြောင်းအရာ တချို့ကို ကျွန်တော် MySoft Technologies Co., Ltd မှာ တာဝန် ထမ်းဆောင်စဉ်အခါက ကျွန်တော်တို့ရဲ့ ကုမ္ပဏီပိုင်ရှင်တစ်ဦး ဖြစ်တဲ့ Mr. Kennedy Ho က ကုမ္ပဏီ ဝန်ထမ်းသစ်များ တွေ့ဆုံဟောပြောပွဲ (Orientation) တစ်ခုမှာ သူက ပထမဦးဆုံး ဟောပြောခဲ့ပါတယ်။

အဲဒီအချိန်အခါက ကျွန်တော့်အတွက် အကျိုးရှိနိုင်မယ့် အကြောင်းအရာတွေပါလား ဆိုပြီး လိုက်နာ ကျင့်သုံးဖြစ်ခဲ့ပါတယ်။ တန်ဖိုးတော့ နားမလည်သေးပါဘူး။ ဘာမှန်းမသိ ကျင့်သုံးနေသော အကြောင်းအရာတွေက တစ်နေ့ ကျွန်တော် အမေရိကန် ပြည်ထောင်စုမှာရှိတဲ့ ကောလိပ်တစ်ခုမှာ တက်ရောက် ပညာသင်ကြားတဲ့အချိန်မှာ အဲဒီ အကြောင်းအရာများကို ဘာသာရပ်တစ်ခုအနေနဲ့ ထည့်သွင်း သင်ကြားပေးတာကို တွေ့ရှိခဲ့ရပါတယ်။ တိုးတက်တဲ့ တိုင်းပြည်မှာရှိတဲ့ လူတွေက ဒီအကြောင်းအရာ တွေကို လိုက်နာကျင့်သုံးကြတဲ့ အတွက် သူတို့ရဲ့ ဘဝ

တွေသာမက တိုင်းပြည်ကို အကျိုးပြုနိုင်တဲ့ သားကောင်းရတနာတွေ ဖြစ်
နေကြတာကိုတော့ ကျွန်တော် သံသယမရှိ မူချ ယုံကြည်ခဲ့ရပါတယ်။
အသက်ငယ်စဉ်အခါက တန်ဖိုးရှိမှန်းမသိတဲ့ အကြောင်းအရာတွေဟာ
ကနေ့မှာတော့ အလွန်တရာမှ တန်ဖိုးကြီးမားကြောင်း သိရှိနားလည်ခဲ့ရပြီး
Mr. Kennedy Ho ကို အထူး ကျေးဇူးတင်ရှိကြောင်း ဤစာအုပ်ကလေး
ဖြင့် ဂါဝရပြုရင်း စာဖတ်သူများရဲ့ ဘဝ တိုးတက် အောင်မြင်ကြပါစေလို့
ဆုမွန်ကောင်း တောင်းလိုက်ပါတယ်။

ကျေးဇူး အထူးတင်ရှိပါတယ်။

လေးစားစွာဖြင့်

အောင်တင်ဝင်း

* * *